

૨. જિનવલ્લભસૂરિ (ખ૦)

સં. ૧૧૬૭ લગભગ હયાત.

(૨) [+] નવકાર આહાત્મ્ય ૧૩ છાંપા

આદિ - કિં કમ્પતરે રે અપાણ ચિંતો મન ભિંતરિ,

કિં ચિંતામણિ કામધેનુ આરાહો બહુપરિ.

ચિત્રાવેલી કાજ કિસઇ દેસાંતર લંધઈ,

રચણ-રાસિ કારણ કિસઈ સાયર લંધઈ.

ચવદહ પૂરવ સાર જગે લધો એ નવકાર,

સચલ કાજ મહિયલ સરઈ, દુતર તરઈ સંસાર.

૧

અંત - અડ સંપય નવ પય સહિત ઈકસડિ લઘુ અકખર,

ગુરુ અકખર સતેવિ એહ બાણુઉ પરમકખર,

ગુરુ જિણવલ્લભસૂરિ બાણુઈ બહુ સુકખહ કારણ,

નરય તિરિય બહુ રોગ સોગ ભય દુકખ-નિવારણ.

જલ થલ પન્વય વણ ગહણ સમરણ હોઈ ઈક ચિત,

પંચ પરમેષ્ટિ મંત્રહ તણી, સેવા દેખ્યઉ નિત.

૧૩

(૧) પ.સં.૨-૧૧, મુક્તિ.નં.૨૩૮૭. (૨) સં.૧૮૩૧ મગસિર વદિ
ર રવિવાર ખાલીતાણા નગરે પં. હર્ષધીરેણુ સ્વહેતવે લિ. પ.સં.
૨, મુક્તિ.નં.૨૩૮૬.

[પ્રકાશિત : નમસ્કાર સ્વાધ્યાય ભા.૩.]

[પ્રથમ આવૃત્તિ ભા.૩ પૃ.૧૪૭૩. કૃતિની ભાષા મોડા સમયની જણાય
છે. એ રીતે કર્તા ઉક્ત જિનવલ્લભસૂરિ માનવા કે કેમ એ વિચારવા જેવું છે.]

૩. પદહ

(૩) + જિનદત્તસૂરિ સ્તુતિ (ઐ.) ૧૦ પદ્મપદ

આદિ - જિણ દિદ્ધઈ આણુંદુ ચડઈ અઈ રહણુ ચરેગણુ,

જિણ દિદ્ધઈ ઝડહડઈ પાઉ તણુ નિમ્મલ હૂઈ પુણુ

જિણ દિદ્ધઈ સુહ હોઈ કરુકુ પુન્નુક્કિઉ નાસઈ,

જિણ દિદ્ધઈ હૂઈ સિદ્ધિ દ્વરિ દારિદ્ધ પણાસઈ.

જિણ દિદ્ધઈ હૂઈ સુઈ ધમ્મમઈ અબ્બહહુ કાઈ ઉઈ ખહહુ,

પહુ નવજાણુ મંડિતે પાસે જિણુ, અજયમેરિ કિન પિકખહુ. ૧

અંત - વકખાણિયઇ તં પરમ તત્તુ જિણુ પાઉ પણુસઈ,

આરહિયઈ ત વીરનાહુ કઇ પદહુ પયાસઇ.

ધમ્મુ તુ દય સંજુતુ જેણુ વરગણ પાવિજ્જઈ,
ચાઉત અણખંડિયઉ જુ વંદિણુ સદહિજ્જઈ,
જઈ ઠાઉ ત ઉત્તિમુ મુણિવર હવિ પવર વસહિ હો ચઉર નર.
તિમ સુચરુ સિરોમણિ સૂરિવર ખરતર સિરિ જિણુદત્ત વર. ૧૦

(૧) ઇતિશ્રી પદ્માવલી પદ્મપદાનિ સં. ૧૧૭૦ વર્ષે અધ્યયુગાદ્ય પક્ષે
૧૧ તિથૌ શ્રીમદ્ દ્વારાનગર્યાં શ્રી ખરતરગરઠે વિાધ માર્ગ પ્રકાશિ
વસતિવાસિ શ્રી જિણુદત્તસૂરીણાં શિષ્યેણુ જિનરક્ષિત સાધુના લિખિતાનિ
(૨) ઇતિશ્રી પદ્માવલી સં. ૧૧૭૧ વર્ષે ખતન મહાનગરે શ્રી જયસિંહ દેવ
વિજયિ રાજ્યે ખરતરગરઠે યોગીન્દ્ર યુગપ્રધાન વસતિવાસિ જિનદત્ત-
સૂરીણાં શિષ્યેણુ બ્રહ્મચંદ્રગણિના લિખિતા. શુભં ભવતુ શ્રીમત્ પાશ્વ-
નાથાય નમઃ સિદ્ધિરસ્તુ. બંને તાડપત્રીય પ્રત.

પ્રકાશિત : ૧. અપભ્રંશ કાવ્યત્રયી પૃ.૧૨. ૨. ઐતિહાસિક જૈન
કાવ્યસંગ્રહ, પૃ.૩૬૫થી ૩૬૮.

[પ્રથમ આવૃત્તિ લા.૩ પૃ.૧૪૭૪. કૃતિને અપભ્રંશ ગણવી જોઈએ.]